

Nieuwsbrief Europa nr 22: Lessen uit de crisis!

Regulering van de financiële markt

Half juni heeft president Obama maatregelen aangekondigd om het toezicht op de financiële sector de verbeteren. Maar waarom heeft Obama niet gewoon terug gegrepen op de Glass-Steagall Act uit 1933 die in 1999 door president Clinton is afgeschaft. De Glass-Steagall Act uit 1933 was de weerslag van de lessen die de toenmalige politici in de VS trokken uit de crisis van 1929. Deze wet regelde de strikte scheiding tussen banken, verzekeraars en beleggingsbedrijven. Hierdoor konden banken tot 1999 niet tegelijkertijd bankier en beleggingsbedrijf zijn. Sinds 1999 is dit in de VS wel toegestaan.

Robert Rubin minister van financiën van 1995 tot 1999 afkomstig van Goldman Sachs en na zijn ministerschap directeur bij Citigroup en tijdens de verkiezingscampagne één van de economische adviseurs van Obama, heeft in 1999 de toen al uitgekledde Glass-Steagall Act afgeschaft. Dit na jarenlang gelobbyd van de grote zakenbanken om alle belemmeringen op te ruimen en voortaan de markt via zelfregulering het werk te laten doen. De voormalige minister van financiën onder Bush, Henry Paulson, is in 2008 de architect van het 700 miljard dollar plan om de banken in de VS te redden. Hij is eveneens afkomstig van Goldman Sachs en heeft een geschat privé vermogen van ongeveer 600 miljoen dollar. Zijn plan is tijdens de verkiezingscampagne door zowel McCain als Obama goedgekeurd en na zijn verkiezing heeft Obama dit plan verder uitgevoerd.

Michael Ahrens, onafhankelijk beleggingsadviseur schrijft over Paulson in de Financiële Telegraaf van 23 oktober 2008: *Dezelfde Paulson voert in 2000, toen CEO van Goldman Sachs, een sterke lobby om meer zelfregulering voor Wall Street te bereiken? Hij maakte zich sterk om de zogenaamde 'net capital rule' te wijzigen. Deze regeling betref de mate van hefboom die 'investment banks' mochten toepassen en werd in 1975 ingevoerd om toezicht op brokers te houden. De maximale 'debt-to-net capital ratio' die was toegestaan was 12-1. (In Nederlands de verhouding tussen schuld en netto eigen kapitaal)*

De 'net capital rule' werd in 2004 aangepast. De SEC maakte het mogelijk dat vijf ondernemingen, zijnde Lehman Brothers, Bear Stearns, Merrill Lynch, Goldman Sachs en Morgan Stanley, de hoogte van de hefboom meer dan konden verdubbelen. Van deze vijf zijn er al drie ondergegaan en de reden is duidelijk, er werd te veel hefboom toegepast.

Als u de heer Paulson voortaan hoort praten over grote uitdagingen en een probleem met de huizenmarkt, bedenk dat hij aan de wieg heeft gestaan van deze crisis. Het probleem was niet zozeer dat de huizenmarkt in waarde daalde, doch dat er in veel te hoge mate hefboom op werd toegepast en dat dit allemaal was toegestaan.

Ondanks alle grote woorden heeft Obama niet het voorstel gedaan de Glass-Steagall Act opnieuw in te voeren. Nu is de huidige minister van financiën Geithner ook weer een voormalig bankier. Wat op valt is dat zowel onder Clinton, als Bush en nu weer Obama het steeds bankiers zijn die de post van minister van financiën bezetten. Het is dan ook geen toeval dat in deze periode de bestaande regulering van de financiële sector in de VS is afgebroken en nu niet wordt teruggegrepen op de regulering van voor 1999. Dit zou nu het casino kapitalisme gefaald heeft meer dan op zijn plaats zou zijn.

Tweede dinsdag in september: de Vakbeweging en het antwoord op de Crisis. 8 september 19.30 uur In de Rustburcht Strevelsweg 744 Rotterdam, tegenover Zuidplein. **FNV vecht voor je recht: Wij gaan hun Crisis niet betalen.**

Ga naar www.europamoetanders.nl en teken de petitie en abonneer je op onze nieuwsbrief.

Uitgave van: www.fnvvechtvoorjerecht.nl

info@fnvvechtvoorjerecht.nl

Pleidooi voor een openbare bank:

Roekeloze bankiers die ons spaargeld vergokken op de beurs, dat is ontoelaatbaar. Voor die centen hebben wij te hard moeten werken. Daarom dit pleidooi een openbare bank, onder strenge controle. Een bank waar ons spaargeld veilig is, en waar mensen terecht kunnen voor goedkope leningen. Een openbare bank is geen verre droom. Als de politici in de jaren '90 de Postbank konden privatiseren, dan moeten ze vandaag maar de politieke moed vinden om de tegengestelde beweging te maken. Tenslotte is de ABN Amro op dit moment in Staatshanden en is alleen het besluit nodig deze bank ook in Staatshanden te houden. Nieuw-Zeeland bewijst in de praktijk dat het kan. Daar richtte de overheid samen met de Post opnieuw een openbare bank op: de Kiwibank. En het blijkt wel degelijk prima te werken.

Eén. De Kiwibank hield zich ver van de beurs en de internationale kapitaalmarkten en kreeg daarom ook niet te maken met de rommelhypotheken, die zoveel privébanken in de wereld in de problemen brachten. Zo wist de Kiwibank spaarcentjes en pensioenen veilig te stellen.

Twee. Bij een openbare bank kan je makkelijker een lening voor je huis krijgen. Dat was vroeger het handelsmerk van de Postbank.

Drie. Een openbare bank kan goed zijn voor de werkgelegenheid en het personeelsbeleid. Privébanken jagen op maximale winst, schrappen banen en besparen op de salarissen. Een openbare bank kan kiezen voor een menselijk personeelsbeleid. Dat maakt een einde aan de druk op bankwerknemers, met de niet-betaalde overuren, met de stress om de omzetten te halen.

Vier. Een openbare bank is ook gewoon goedkoper. Bij de Kiwibank liggen de tarieven de helft lager dan bij de andere banken. Terwijl privébanken als het erop aan komt de klanten voor de kleinste dienstverlening op kosten te jagen.

Vijf. De Kiwibank bouwt haar imago op rond het motto: 'Wij behandelen de mensen niet als nummers.' Dat wil zeggen, een goede service op mensenmaat, en een uitgebreid kantorennet.

Zes. Een openbare bank investeert de opbrengsten ervan in de gemeenschap: in sociale woningbouw, energiebesparing, de zorgsector, duurzame economie. Dan krijg je geen toestanden zoals bij Fortis gebeurd zijn ten tijde van de overname van ABNAmro. Investeren in wapenhandel of ecologisch schadelijke projecten wordt dan verboden.

Zeven. Een nieuwe openbare bank kan opnieuw de bevoorrechte schuldeiser van de staat en de gemeenten worden. Vandaag eisen privébanken hoge rente op de overheidsschulden. Het is natuurlijk gemakkelijker die schuld te heronderhandelen met een overheidsbank. Het zou absurd zijn hoge rente te blijven betalen op de overheidsschuld. In 2009 zal de overheid voor meer dan 50 miljard staatsobligaties uitgeven. Eén procent renteverskil geeft dus een verschil van 500 miljoen euro per jaar. Ook banken zullen een groot deel van die staatsobligaties opnemen en dik verdienen op de rente, terwijl het geld van die staatslening in feite dient om die banken te redden.

Het ABVV heeft dit voorstel in België in haar crisis programma opgenomen.

Tweede dinsdag in september: de Vakbeweging en het antwoord op de Crisis. 8 september 19.30 uur In de Rustburcht Strevelsweg 744 Rotterdam, tegenover Zuidplein. **FNV vecht voor je recht: Wij gaan hun Crisis niet betalen.**

Ga naar www.europamoetanders.nl en teken de petitie en abonneer je op onze nieuwsbrief.

Uitgave van: www.fnvvechtvoorjerecht.nl

info@fnvvechtvoorjerecht.nl